

NUORUUSTANGO

Lämpöni lempeni annan
Kaunis on nuoruutein
Näät suven ruusut kannan
Itseni yksin tein

Ei ole muuta antaa
Kuin tämä nuoruutein
Sulle sen tahdon kantaa
En ota itsellein

Muuta en koskaan tahdo
Kuin sinun olla vaan
Elämä ympärillään
Kaikkoa kokonaan

Huominen päivä ei meitä
Vaaranna varjollaan
Kun sinun saan vain olla
Täysin ja kokonaan

PARTISAANIVALSSI

Tänään en voi luokses tulla,
yöhön synkkään tieni käy.
Vaikka etsii silmät sulla,
varjoista ei mitään näy.
Tuskin oikein ymmärsitkään,
mitä vaati meiltä maa.
::En voi viipyä nyt pitkään,
mua veljet odottaa::

Pilvi otsallaan on kuulla,
koira haukkuu jossakin.
Niin et saa vain koskaan luulla,
että toista kaipaisin.
Viimein luoksesi jos palaan,
olkoon päivä, olkoon yö,
::Kerron kaiken minkä salaan,
hyväillään ja päättyy työ::

Jollen saavu toukokuuhun,
veli pellot muokatkoon.
Luuni jäivät multa muuhun,
olen mikä ollut oon.
Mene pellon pientareille,
poimi tähkä kämmeneen,
::Anna suudelmasi sille,
elän siinä uudelleen::

PARATIISI

Kun mä sinut kohtasin, oli ilta ihanin
Linnut lauloi ja kimmelsi taivaan kuu.
Sinä sanoit menkäämme, maalle meidän landelle
Mietin nyt juttu tää onnistuu

Perille kun saavuttiin, kukat kukki tuoksui niin
Meri vaahtosi kuin olut kuohuaa
Heti rantaan kuljettiin, liiat kuteet riisuttiin
Oli tunnelma niin huumaava

Oi, jos sulle voisin antaa kaikkein kauneimman
Tämän maailmani pallon valtavan
Mutta enhän sitä tee, pieni hetki riittänee
Kun sun vierelläsi näin olla saan

Varret yhteen kiedottiin, hiekka tarttui varpaisiin
Meren kiihkeään rytmiin kun vaivuttiin
Pientä huulta heitit kai, suoraan suusta suuhun
vain
Näistä aikuiset puhuu kuiskuttain

Oi, jos sulle voisin antaa kaikkein kauneimman
Tämän maailmani pallon valtavan
Mutta enhän sitä tee, pieni hetki riittänee
Kun sun vierelläsi näin olla saan

SYKSYN SÄVEL

Katu täyttyy askelista
elämä on kuolemista.
Pane käsi käteen ollaan hiljaa.
Pyydä minut aamuteelle
anna vettä kuihtuneelle.
Nyt on elokuu ja minä olen viljaa.

En ilosta itke, en surusta itke,
jos itken, itken muuten vaan
ja muualla oon ennen kuin huomaatkaan.

Häntä rakastin paljon,
sua rakastan joskus enemmän.
Mutta ole mulle vähän aikaa hän.

Ota minut sinun uniin,
vaikka nousen toisiin juniin.
Nyt on lokakuu ja minusta näkee sen.
Kun tulen kiinni sinuun,
jumalatkin uskoo minuun,
vaikka itse aina usko en.

En ilosta itke en surusta itke,
jos itken, itken muuten vaan
ja muualla oon ennen kuin huomaatkaan.

Häntä rakastin paljon,
sua rakastan ehkä enemmän,
mutta ole mulle vähän aikaa hän.

EXCURSIO I

Astelin minä Sallasta Kuusamoon päin
tien varrella töllin niin pienen minä näin.
Minä lauloin ritirallaa ritirallaa ritirei,
ritirallaa ritirallaa ritirallallei.

Töllissä Veera se asui niin pien,
niin hauskoja hetkiä vietin minä siel'
Minä lauloin...

Veera se sangolla sahtia toi,
ja kanssani lauloi ja kanssani joi.
Minä lauloin...

Aamulla Veera sanoi tänne sinä jäät,
niin tyhjä oli sanko mutta täynnä oli pää.
Minä lauloin...

Astelin minä Sallasta savotalle päin,
ja liiviss' oli oksennus, housuis' oli täi.
Minä lauloin...

Aina se sahti minun mahassain loiskuu,
ja aina ne persaukset housuissain roikkuu.
Ja aina minä laulan ritirallaa ritirei,
ritirallaa ritirallaa ritirallallei.

Hei duudillan duudillan duudillan hei,
ritirallaa ritirallaa ritirallallei.

SATUMAA

Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa
missä onnen kaukorantaan laine liplattaa
missä kukat kauneimmat luo aina loistettaan
siellä huolet huomisen saa jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne satumaahan käydä vois
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois
vaan siivetönnä en voi lentää
vanki olen maan
vain aatoksen mi kauas entää
sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne missä siintää satumaa
sinne missä mua oma armain odottaa
lennä laulu sinne lailla linnun liitävän
kerro että aatoksissain on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne satumaahan käydä vois
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois
vaan siivetönnä en voi lentää
vanki olen maan
vain aatoksen mi kauas entää
sinne käydä saan.